

Forbilledlige bispeportrætter

Ordet er frit Valgbestyrelsen giver her ordet til bispekandidat Ulla Thorbjørn Hansen

Bispekandidat Ulla Thorbjørn Hansen. Foto: Rune Hansen/Roskilde Stift

Lad mig tage dig på en tidsrejse gennem tre portrætter af mænd i sort. Den sidste af de tre hænger i søjlegangen i Roskilde Domkirke. Og ham hilste jeg ofte på i de ni år, jeg var sognepræst dér. Fra dem alle tre har jeg hentet inspiration til, hvordan jeg vil være Roskildes næste biskop.

Den næste biskop bliver nr. 65 i rækken og vil stå på skuldrene af 64 tidligere biskopper. Den 1000-årige historie er jeg bevidst og ydmyg omkring.

Det første portræt er af Biskop Gerbrand

Han var Roskildes første biskop. Han var fra England og katolik.

I dag er der ikke langt mellem kirkerne, det kan vi blandt andet takke Gerbrand og hans tid for. Sognekirken og det lokale liv går stadig hånd i hånd.

Gerbrand skabte et stærkt fundament. De lokale sogne suppleres i dag af, at vi også er til stede på sygehuse, plejehjem, arrester, Roskilde Festival, ja, alle de steder, hvor vi danskere er. Folkekirken skal som for 1000 år siden være en sjælesorgens kirke. Kirken giver trøst og håb, ja livsmod trods livets kaos og verdens fortrædeligheder. Det forudsætter dog to ting:

1. Præster, der har tid og ro til fordybelse og faglig omhyggelighed. Udover efteruddannelse skal der være åndehuller til refleksion, så vi møder det andet menneske med nærvær og indlevelse. Jeg vil kæmpe for at sikre de nødvendige bevillinger, så vi kan leve op til at være en sjælesorgens kirke for alle.
2. Menighedsråd, der får den hjælp, de har brug for, men som samtidig har mulighed for efteruddannelse fx *Teologi for lægfolk*. Religionspædagogik for både børn og voksne er en mærkesag for mig.

Så vores første biskop, Gerbrand, vil holde mig fast på, at vi *skal* være en sjælesorgens kirke.

Det andet portræt er af biskop Peder Palladius

Ham vil mange kende fra Palladiusprisen, der gives for initiativer iværksat af præster, råd, ansatte og frivillige.

Palladius er nr. 34 i bisperækken. Men han var også den første protestantiske biskop efter reformationen i 1536, hvor vi gik fra at være katolske til at være protestanter.

Flittige Palladius kørte i sine 23 år rundt til sognene og førte visitatsbøger over sine besøg. I et folkeligt dansk fortæller han om den nye evangelisk-lutherske tro og om at synge salmer på dansk. Palladius står vi alle på skuldrene af.

Med fem år som provst i Slagelse Provsti - et af landets allerstørste - så kender jeg stiftskontoret godt, og til sagsgange om fredede ejendomme, ansættelse af præster og specialbevillinger. Her kommer en biskop til at tilbringe mange timer. Bliver det mig, vil jeg drage nytte af *min provsteerfaring*. Det er en ballast at have arbejdet med teologi og pædagogik, men også med jura og økonomi. Det teoretiske fundament har jeg fra provsteuddannelsen, min bankuddannelse og senest en mastergrad i ledelse, sjælesorg og krisehåndtering.

Men som en anden Palladius vil jeg også insistere på at drage ud i stiftet. Jeg vil møde de lokale præster og menighedsråd. Sognet er krumtappen i folkekirken.

Det er et kardinalpunkt for mig, at ikke alt skal udgå fra stiftet eller biskoppen. Folkekirken har det mange steder godt – men desværre ikke alle steder. Og de udfordringer, der faktisk er med arbejdsmiljøet, er noget vi må løse i fællesskab. Det klares ikke med et quickfix, fordi der kommer en ny biskop. Men løsninger findes og med det lange seje træk, får vi ved fælles hjælp vendt dårligt arbejdsmiljø til professionelle arbejdspladser.

Det tredje portræt er af biskop nr. 63

På maleriet står Jan Lindhardt i Palægården. Han var komfortabel både i og uden for kirken. Selv når han blev vækket midt om natten af Roskilde Festivalen og bedt om at komme i en krisesituation, gjorde han det. På rygraden vidste han, at vi kan skabe et troens og håbets rum med enkle ritualer.

Og så var han kendt for oneliners som: *”En god kopi er bedre end en dårlig original!”* Jeg når ham ikke til sokkeholderne, hvad oneliners angår, men jeg er enig med ham i, at originalen, den enestående, er Gud, ikke os. Med sin lille katekismus og pixibøger fik Lindhardt bragt kristentroen ud i hver en krog af det danske land.

Det var Lindhardt, jeg talte med, da jeg ønskede at komme til Roskilde Stift for 14 år siden. Han var en stor inspirator for mig og udviste tillid. Der var højt til loftet med Lindhardt som biskop.

Som Lindhardt vil jeg stille mig til rådighed for udtalelser, når det er relevant for Roskilde Stift eller handler om eksistens og etik, kirke og tro. Og jeg vil afholde mig fra politiske partsindlæg, ligesom Lindhardt. Den slags kan dele og skade, mere end de gavner.

-

Jeg ved, at dét at være Roskildes biskop er en kæmpe opgave, og jeg vil gå til den med respekt.

For mig er det hjerteblod at være folkekirke. En rummelig kirke med plads til forskellige kirkelige retninger, båret af det glædelige budskab og kendetegnet ved den gode tone, frimodighed og ordentlighed.

Tak fordi du fulgte med på rejsen. Nu ved du lidt om mig, og hvor jeg finder inspiration blandt Roskilde Stifts tidligere biskopper. Jeg håber, du vil finde mig værdig til at stå på deres skuldre.